

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Generalis diluuij causa & effect[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Bonfinius.
lib. 7. Dec. 2.
Simile quid
narrat AE-
mil. lib. 5. de
Dargano.

diuibus, & pluuijs persecutionem passi. Videntur impij aquis, contra DEI milites, & non vtatur aquis DEVS, pro suis militibus, contra impios? Cùm Andreas Vngariæ rex, & Christianæ militiæ, in Palestina, imperator, expugnatâ Damiatâ, ad Nilum, vrbe, Cayrum & Babylonem, quo se Soldanus receperat, obsideret; Suldanus Melchechelchemel Nilum, sub Babylone & Cayro, altioribus solito ripis coërcuit; & cùm paucis post diebus ille, opinione citius, vehementer intumisset, extemplo defossis vtrinque ripis, inundationem amnis in hostium castra deriuauit. Effunditur, diluuij more, fluuius, & altiùs altitudine cubiti cuncta superat; ex quo intolerabile Christianis detrimentum illatum fuit. Siccine nōrunt homines vti aquis in DEI seruos, volūntque, vt aquæ à se faciant, & DEVS non submergat aquis hostes? Enimuerò fecit id strenuè, fecit cum ingenti virtutis suæ autoritate.

III.
Genes. 7.

Hac de caussa, generali illo cataclysmo, totus mundus, præter octo homines, est obrutus. Tunc enim *rupti sunt omnes fontus abyssi magna, & cataracta cali aperta sunt, & facta est pluuia super terram, quadraginta diebus, & quadraginta noctibus,* & sensim ita in immensum excreuit aquarum multitudo, vt, quia Oceanus non suffecerat, ad tot scelerum sordes abluendas; illis temporibus, vis vndarum tandem culmina summorum montium, quindecim cubitis excederet. Nimirum multis aquis opus erat, ad abluendam tantam multitudinem sceditatēque flagitiorum. Quæ vtinam penitus, & cum stirpe abluta esset. Propagati sunt enim, post diluuium quoque, non homines tantum, sed etiam peccatores, qui, cum peccatis repullulârunt. Cur conqueritur mundus, si, quod

Gen. 6. 5.

meruit, patitur? Meruisse diuinis tabulis probatur. Nam *videns Deus, quod multa malitia esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intentata esset ad malum, omni tempore, penituit eum, quod hominem fecisset, in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus. Delebo, inquit, hominem, quem creavi, à facie terre. Noë verò inuenit gratiam, coram Domino.*

Judich. in oc-
cid. hist. lib. 6.

Hinc in Arca seruatus est. Quod neq; Ethnicos latuit. Nam, vt tacitam, quod de Deucalione Poëtæ fabulantur, in Occidentali historia, legimus, regem Nicaragua interrogasse Christianos illuc primùm appulso, *Num haberent notitiam alicuius generalis diluuij?* & *An simile quid adhuc esset expectandum?* Hinc verè Lactantius agens

agens de scriptoribus Ethnicis: *Factum esse diluuium ad perdendam, tollendamq; ex orbe malitiam, inter omnes constat.* Multa homines corporum vitia solent aquis curare; an non aquis Deus curet vitia animorum? Curat enim, dum castigat. Quippe vnus supplicium, alterius est exemplum. Enimuerò etiam diluuium illud plus fuit, quàm supplicium & exemplum, quia remedium quoq; nonnullis fuit, vt D. Hilario videtur. Neq; omnes diluuiò submersos æternum perijsse, piè creditur, & D. Petro conuenienter, de Christo ita loquenti: *In quo & his, qui in carcere erant, spiritibus predicauit, qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei patientiam, in diebus Noè.* Licet enim riserint Noè pœnitentiæ opera, prædicantem increduli, & mille confixerint sarcasmis, nullum diluuium futurum putantes; credibile tamen est, tandem ipsius rei prædictæ præsentæ, & ante oculos versante periculo, multos commonitos, ad seriam pœnitentiam conuersos esse, & de scopulo lachrymas antè, in assurgentes aquas profudisse, quàm aquam ipsi haurirèt, & ab aqua haurirètur. *Es lehret einer schon schwimmen / wann ihm das Wasser in das Maul geht.* Adeò, etiam per aquas, velut inter aurum & sil, bonos à malis, pœnitentes ab impœnitentibus discriminauit mundi Gubernator.

Quod etiam postea euenit, quando, Israelitis in littus egressis, serui DEI incolumes euaserunt; exercitus autem Ægyptiorum omnis, cum quadrigis & caballis suis, in Erythræo mari, relabentibus aquarum cumulis inuolutus obrutusq; est, socio exilij & a chore Pharaone. Nimirum grande pondus est impietas, vsque in Tartari ima, & ad barathrum vltimum deprimat præuaricatores. Hinc Ægyptij *submersi sunt, quasi plumbum, in aquis vehementibus:* Israëlita autem inter fluctus, tanquam per muros solidissimè stantes, sicci, indemnesq; transierunt. Ante hanc vltimam & capitalem Ægyptiorum cladem, multæ monitiones diuinæ præcesserunt, inter quas etiam plagæ extiterè, quarum prima fuit illa aquarum in sanguinem conuersio. Siquidem Moyses *eleuans virgam, percussit aquam fluminis, coram Pharaone, & seruis suis: quæ versa est in sanguinem.* Multis de caussis hæc plaga fuit atrox. 1. Quia omnes Ægypti aquæ, vbicunq; demum extiterint, sunt corruptæ, atq; in sanguinem commutatæ, qui velut è vulnere diuinæ percussionis effluxit.

c. 5. Lactanc^o
lib. 2. cap. 10.

S. Hilari. in
Psalm. 118.
1. Petro 3.

IV.
Exod. 14.

Exod. 15. 10.

Exod. 15. 30.